

Meno a priezvisko:

O rytieroch a dámach

Niektoré deti by chceli žiť radšej v stredoveku ako v dnešnej modernej dobe. Myslia si, že dnes je nuda, lebo musia sedieť v škole a drať si na stoličke nohavice. A keď prídu domov, zase nuda, ešte že majú ten počítač a televízor. Keby sa dalo, najradšej by sa premiestnili do stredoveku. Chlapci snívajú, že by tam absolvovali rytiersky výcvik a dievčatá túžia najmä po tých krásnych dlhých zamatovo-brokátových šatách. Vravia, že by im vôbec neprekážalo, keby namiesto autom chodili peši alebo na koni. Je pravda, že v škole to nie je až také veľmi zábavné. No keby ste žili v stredoveku, už v siedmich rokoch by vás rodičia poslali buď do kláštornej školy, alebo učiť sa remeslu, alebo by ste museli ťažko pracovať doma a na poli.

Iba chlapci zo šľachtických rodín sa mohli stať rytiermi.

Už od šiestich rokov sa učili jazdiť na koni a narábať so zbraňami. Keď mali dvanásť rokov, stali sa panošmi a nasledovali svojho rytiera na bojisko. Až keď mali devätnásť alebo dvadsať rokov a osvedčili sa ako statoční bojovníci, kráľ alebo šľachtic ich pasoval za rytierov. Odvtedy museli verne slúžiť svojmu kráľovi a bojovať za neho. Rytier bol ochotný aj zomrieť za kráľa. Okrem bojovania a zápasenia sa rytieri učili skladať básne. Ak sa rytier zaľúbil do spanilej devy, tak najlepší spôsob, ako získať jej srdce, bol skladať a recitovať jej básne o tom, aká je pôvabná, sympatická a ako veľmi ju miluje. Ešte lepšie na tom boli rytieri, ktorí mali krásny hlas a svoje básne spievali svojej milej pod oknom. Takíto rytieri – speváci sa volali trubadúri.

Mladé urodzené dámy mali iný život. Učili sa vyšívať, tancovať, venovali sa hudbe a duchapľnej konverzácii. Keď prišiel čas, otec im vybral ženícha a či sa im páčil, alebo nie, museli sa za neho vydať. Často sa stávalo, že sa mladá dáma zaľúbila do iného muža, ako jej vybral otec. Ak ju s jej milovaným prichytili osamote spolu, mal z toho mladík veľké problémy, pretože ohrozil jej česť a dobré meno. Potom mal čo dočinenia s jej otcom alebo bratmi, pričom niekedy tiekla aj krv.

Takže ani v stredoveku to nemali ľudia ľahké.

Vieš o tom, že každý rytier musel ovládať sedem rytierskych cností?

Medzi ne patrilo jazdenie na koni, plávanie, strieľanie z luku, zápasenie, lovenie zveri, hranie šachu a skladanie básní.

Zakrúžkuj správne odpovede.

1. Rytierom sa mohol stať iba:
 - a) šikovný chlapec,
 - b) bohatý chlapec,
 - c) chlapec zo šľachtickej rodiny.
2. Rytiersky výcvik začínal od:
 - a) 12. roka,
 - b) 20. roka,
 - c) 6. roka.
3. Chlapec sa stal panošom:
 - a) v desiatich rokoch,
 - b) v dvadsiatich rokoch,
 - c) v dvanástich rokoch.
4. Panoš bol pasovaný za rytiera:
 - a) v pätnástich rokoch,
 - b) v osemnástich rokoch,
 - c) v devätnástich rokoch.
5. Povinnosťou rytiera bolo:
 - a) bojovať za svojich ľudí,
 - b) byť verný kráľovi a bojovať za neho,
 - c) ochraňovať slabých.
6. Panoša mohol pasovať za rytiera:
 - a) šľachtic,
 - b) kráľ,
 - c) šľachtic aj kráľ.
7. Rytier - spevák sa volal:
 - a) básnik,
 - b) trubadúr,
 - c) zaľúbenec.
8. Dievča sa mohlo vydať za toho:
 - a) za koho chcelo,
 - b) koho jej vybral otec,
 - c) kto ju popýtal o ruku.

Nakresli stredovekého rytiera a dámu.

